

**A AmBank (M) Bhd lwn Mofiz Automobile Sdn Bhd dan
lain-lain**

B MAHKAMAH TINGGI (KOTA BHARU) — GUAMAN SIVIL NO
22–162–08 TAHUN 2011
AHMAD BACHE PK
30 MAC 2017

C *Keterangan — Anggapan bertentangan — Akta Keterangan 1950 s 114(g)
— Plaintiff memfailkan tuntutan terhadap defendan-defendan atas baki hutang
yang gagal dibayar oleh defendan-defendan — Sama ada kegagalan defendan
kedua mengemukakan saksi bagi membuktikan pemalsuan tandatangannya
mengundang anggapan bertentangan*

D *Kontrak — Tuntutan — Tuntutan hutang — Plaintiff memfailkan tuntutan
terhadap defendan-defendan atas baki hutang yang gagal dibayar oleh
defendan-defendan — Sama ada tandatangan-tandatangan defendan kedua di
dalam dokumen-dokumen syarikat defendan pertama tulen atau telah dipalsukan*
E *— Sama ada defendan kedua perlu membuktikan atas imbalan
kebarangkalian bahawa tandatangannya telah dipalsukan — Sama ada
pembelaan defendan kedua fikiran terkemudian — Sama ada plaintiff telah
membuktikan di atas imbalan kebarangkalian bahawa*
F *tandatangan-tandatangan yang terdapat pada dokumen-dokumen berkenaan
adalah tandatangan defendan kedua — Sama ada defendan kedua
bertanggungan sebagai penjamin untuk menjelaskan hutang defendan pertama*

G Plaintiff telah memperolehi penghakiman terus terhadap defendan-defendan
bagi tuntutan baki hutang sebanyak RM356,857.75. Namun begitu,
Mahkamah Rayuan telah mengenyakan perintah penghakiman terus
berkenaan dan mengarahkan kes dibicarakan melalui bicara penuh. Defendan
pertama telah digulungkan pada 10 Mac 2011 manakala tuntutan terhadap
defendan ketiga pula telah ditarik balik oleh plaintiff atas sebab laporan kimia
H yang mengesahkan bahawa tandatangan defendan ketiga di dalam dokumen
yang berkenaan telah dipalsukan. Oleh itu, perbicaraan hanya berjalan bagi
tuntutan terhadap defendan kedua sahaja sebagai pengarah syarikat defendan
pertama dan juga penjamin. Isu-isu yang dibangkitkan di dalam perbicaraan
ini adalah: (a) sama ada tandatangan defendan kedua di dalam surat tawaran
I fasiliti overdraf bertarikh 7 Julai 2009, Resolusi Lembaga Pengarah
Syarikat bertarikh 12 Ogos 2009, surat kuasa untuk mendebitkan
akaun semasa bertarikh 12 Ogos 2009 dan perjanjian kemudahan dan jaminan

bertarikh 13 Ogos 2009 ('dokumen-dokumen berkenaan') adalah tulen atau telah dipalsukan; dan (b) sekiranya terbukti tandatangan tersebut adalah tulen, sama ada defendan kedua bertanggung sebagai penjamin untuk menjelaskan hutang defendan pertama. Berkenaan dengan isu pertama, defendan kedua berhujah bahawa perniagaan defendan pertama telah diuruskan oleh bapa defendan kedua secara aktifnya bersama rakan-rakan bapa defendan kedua. Selain itu, defendan kedua juga telah menafikan bahawa dia telah menerima notis-notis tuntutan daripada plaintif.

A

B

Diputuskan, membenarkan tuntutan plaintif terhadap defendan kedua dengan kos sebanyak RM4,000:

C

- (1) Undang-undang memutuskan bahawa oleh kerana defendan kedua yang mendakwa bahawa tandatangannya telah dipalsukan, maka defendan kedua perlu membuktikan atau membawa suatu keterangan bagi menyokong dakwaan tersebut di atas imbalan kebarangkalian (lihat perenggan 27).
- (2) Defendan kedua telah membuat penafian semata-mata terhadap isu tandatangan tersebut kerana, pertamanya ialah tiada sebarang keterangan atau bukti sokongan atau saksi yang dipanggil oleh defendan kedua bagi membuktikan perniagaan defendan pertama telah diuruskan secara aktif oleh bapanya dan dibantu oleh rakan-rakan bapanya dan bukannya beliau pada masa yang material. Yang kedua dan yang paling penting ialah tiada bukti sokongan dikemukakan mengenai pemalsuan tandatangan beliau di dalam dokumen-dokumen berkenaan (lihat perenggan 21).
- (3) Kegagalan defendan kedua untuk mengemukakan sebarang saksi bagi membuktikan hal ehwal perniagaan syarikat defendan pertama dan juga memanggil setiausaha syarikat bagi menyokong isu pemalsuan tandatangan pada resolusi syarikat serta kegagalan defendan untuk mengemukakan sebarang laporan daripada jabatan kimia untuk mengesahkan pemalsuan tandatangan beliau tersebut serta kegagalan membuat laporan polis adalah mengundang satu anggapan bertentangan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950 terhadap defendan kedua (lihat perenggan 24).
- (4) Isu pemalsuan tandatangan telah hanya dibangkitkan pada baru-baru ini sahaja iaitu pada tahun 2016 setelah rayuan dibenarkan di Mahkamah Rayuan ke atas penghakiman terus dan kes dikembalikan semula ke Mahkamah Tinggi untuk dibicarakan secara writ. Atas dasar itu, mahkamah mendapati bahawa isu pemalsuan tandatangan adalah kesan daripada fikiran terkemudian (*afterthought*) kerana ianya tidak pernah

D

E

F

G

H

I

- A dibangkitkan di dalam prosiding sebelum ini (lihat perenggan 35–36).
- (5) Berdasarkan perbandingan yang dibuat oleh mahkamah, mahkamah mendapati bahawa tandatangan-tandatangan defendan kedua pada kesemua dokumen-dokumen lain yang dikemukakan oleh kedua-dua pihak iaitu M1, M2A, M2B, M3, M4, M5, M6 dan D23, mempunyai
- B persamaan dengan tandatangan defendan kedua pada dokumen-dokumen yang dibekalkan oleh defendan kedua dan juga dokumen-dokumen yang menjadi *subject matter* tindakan semasa. Berdasarkan alasan-alasan di atas, plaintif telah membuktikan di atas
- C imbangan kebarangkalian bahawa tandatangan-tandatangan yang terdapat pada dokumen-dokumen berkenaan adalah tandatangan defendan kedua (lihat perenggan 46–47).
- (6) Oleh kerana mahkamah telah memutuskan bahawa tandatangan-tandatangan defendan kedua telah dibuktikan di atas
- D imbangan kebarangkalian maka sebagaimana klausa 1 perjanjian jaminan bertarikh 13 Ogos 2009, defendan kedua adalah secara bersesama dan berasingan, bertanggungjawab ke atas kesemua hutang yang perlu dibayar oleh syarikat defendan pertama di bawah kemudahan tersebut. Saksi plaintif, SP2 juga telah mengemukakan sijil
- E keberhutangan plaintif setakat 15 Jun 2011 yang berjumlah RM356,857.75 yang dikira setakat 15 Jun 2011 (lihat perenggan 48).
- (7) Notis-notis tuntutan tersebut telah diserahkan ke alamat yang dinyatakan di dalam perjanjian jaminan iaitu di Pasir Mas secara pos berdaftar menurut klausa 10 perjanjian jaminan. Oleh itu, notis tersebut
- F di anggap sampai kepada defendan kedua apabila peguam plaintif menghantar secara pos kepada defendan kedua dan pejabat pos mengemukakan resit pengeposan tersebut (lihat perenggan 51).

[English summary]

- G The plaintiff obtained summary judgment against the defendants for a claim of owing debts in the amount of RM356,857.75. However, the Court of Appeal set aside the summary judgment order and ordered the case to be heard in a full trial. The first defendant was wound up on 10 March 2011 while the claim
- H against the third defendant was withdrawn by the plaintiff due to a chemist report confirming that the third defendant's signature in the relevant document was falsified. Thus, the trial proceeded with only the claim against the second defendant as the director of the first defendant company and also the guarantor. The issues raised in this trial were: (a) whether the second
- I defendant's signature in the overdraft facility offer letter dated 7 July 2009, the Resolution of the Board of Directors of the Company dated 12 August 2009, a power of attorney to debit the current account dated 12 August 2009 and

facility agreement and guarantee dated 13 August 2009 ('the relevant documents') were genuine or falsified; and (b) if it was proven that the signature was genuine, whether the second defendant was liable as a guarantor to settle the first defendant's liability. With regard to the first issue, the second defendant argued that the first defendant business was actively dealt with by the second defendant's father in cooperation the friends of the second defendant's father. In addition, the second defendant also denied that he has received the notices of claim from the plaintiffs.

Held, allowing the plaintiff's claim against the second defendant with costs amounting to RM4,000:

- (1) The law ruled that since the second defendant alleged that his signature had been forged, he had to prove or bring evidence to support such allegations on the balance of probabilities (see para 27).
- (2) The second defendant made a bare denial of the signature because, firstly, there was no evidence or corroborating evidence or witness called by the second defendant to prove the first defendant's business was actively managed by his father and assisted by his father's friends and instead of him at the material time. Secondly and most importantly, there was no corroborating evidence adduced regarding the forgery of his signature in the relevant documents (see para 21).
- (3) The failure of the second defendant to bring forth any witnesses to prove the business affairs of the first defendant company and also to call the company secretary to support the signing of forged signatures on the company's resolution and the failure of the defendant to submit any report from the chemistry department to confirm his forged signature and the failure to lodge a police report invoked adverse assumption under s 114(g) of the Evidence Act 1950 against the second defendant (see para 24).
- (4) The issue of forged signature was only raised recently in 2016 when an appeal was allowed in the Court of Appeal regarding the summary judgment and the case was reinstated to the High Court by way of writ. On that basis, the court found that the issue of forged signature was an afterthought as it was never raised in previous proceedings (see paras 35–36).
- (5) Based on the comparisons made by the court, the court found that the second defendant's signatures on all the other documents submitted by both parties, namely M1, M2A, M2B, M3, M4, M5, M6 and D23, bore the similarity to the second defendant's signature on the documents adduced by the second defendant as well as the documents which formed the subject matter of the present action. Based on the above reasons, the

- A plaintiff proved on the balance of probabilities that the signatures in the documents belonged to the second defendant (see paras 46–47).
- (6) Since the court ruled that the second defendant's signatures were proved on the balance of probabilities, as provided by the clause of the guarantee agreement dated 13 August 2009, the second defendant was jointly and severally responsible for all the debts owed by the first defendant company under the facility. The plaintiff's witness, SP2 also submitted the plaintiff's indemnity certificate as at 15 June 2011 amounting to RM356,857.75 calculated as of 15 June 2011 (see para 48).
- B
- C (7) The notices of claim were sent to the address stated in the guarantee agreement in Pasir Mas via registered post pursuant to cl 10 of the guarantee agreement. Therefore, the notices were deemed to have been sent to the second defendant when the plaintiff's attorney sent a post to the second defendant and the post office submitted the posting receipt (see para 51).]
- D

Nota-nota

- E Untuk kes mengenai tuntutan hutang, lihat 3(3) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 4147.
- Untuk kes-kes mengenai Akta Keterangan 1950 s 114(g), lihat 7(1) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2017 Reissue) perenggan 380–387.

Kes-kes dirujuk

- F *Adorna Properties Sdn Bhd v Boonsom Boonyanit @ Sun Yok Eng* [2001] 1 MLJ 241, MP (dirujuk)
- Amanah Merchant Bank Bhd v Lim Tow Choon* [1994] 1 MLJ 413, MA (dirujuk)
- Cempaka Finance Bhd v Ho Lai Ying (trading as KH Trading) & Anor* [2006] 2 MLJ 685, MP (dirujuk)
- G *Dr Shanmuganathan v Periasamy s/o Sithambaram Pillai* [1997] 3 MLJ 61, MP (dirujuk)
- Hong Leong Bank Bhd v Asakura Industry Sdn Bhd & Ors* [2011] 9 MLJ 723, MT (dirujuk)
- H *Kulai Edible Oils Refinery Sdn Bhd & Anor v Lim Tian Huat & Ors* [2011] 8 MLJ 331, MT (dirujuk)
- Ng Yik Seng & Anor v Perwira Habib Bank Malaysia Bhd* [1980] 2 MLJ 83, MP (dirujuk)
- The Pacific Bank Berhad v Fhang Sow Wa* [2009] MLJU 651, MT (dirujuk)
- I *RHB Bank Bhd v Dominance Timber Industries Sdn Bhd and Others* [2008] MLJU 846, MT (dirujuk)
- Small Medium Enterprise Development Bank Malaysia (formerly known as Bank Perusahaan Kecil dan Sederhana Malaysia Bhd) v Lim Woon Katt* [2016] 5 MLJ 220, MR (dirujuk)

Undang-undang dirujuk

Akta Keterangan 1950 ss 47, 48, 49, 50, 73, 73(1), 101, 103, 104, 114(g)

Noor Asiah bt Mohamed (HS Lim & Malik) bagi pihak plaintif.

Zainal Abidin bin Mustaffa (Zainal & Mariani) bagi pihak defendan kedua.

Ahmad Bache PK:**LATAR BELAKANG**

[1] Ini merupakan rayuan perayu/defendan kedua terhadap keseluruhan keputusan mahkamah ini pada 27 Disember 2016 yang telah membenarkan tuntutan plaintif berkaitan baki hutang pinjaman overdraf terhadap defendan kedua dengan kos sebanyak RM4,000.

[2] Melalui writ dan penyata tuntutan yang telah difailkan, plaintif memohon penghakiman terhadap ketiga-tiga defendan secara bersama dan berasingan terhadap keseluruhan baki hutang berjumlah RM356,857.75 setakat 15 November 2011 beserta faedah pada kadar 3.5% setahun di atas kadar asas pinjaman (BLR) (iaitu 6.6% setahun pada masa kini atau kadar yang telah ditetapkan dari semasa ke semasa) dengan kiraan harian bersama faedah ingkar pada kadar 1% di atas baki hutang tersebut di kira dari 16 November 2011 hingga penyelesaian penuh bersama-sama kos.

[3] Defendan pertama telah digulungkan pada 10 Mac 2011 melalui perintah Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur.

[4] Hakim Mahkamah Tinggi terdahulu telah membenarkan permohonan pihak plaintif untuk penghakiman terus. Mahkamah Rayuan, melalui perintah bertarikh 20 Ogos 2015 telah mengetepikan perintah bagi penghakiman terus tersebut dan mengarahkan kes di bicarakan melalui bicara penuh dengan memanggil saksi-saksi.

[5] Setelah kes dikembalikan ke mahkamah ini, pihak defendan kedua telah memperolehi perintah untuk meminda penyata pembelaan pada 25 Januari 2016.

[6] Plaintif kemudiannya telah menarik balik tuntutan terhadap defendan ketiga pada 19 Julai 2016 atas sebab laporan kimia mengesahkan bahawa tandatangan defendan ketiga didokumen berkenaan telah dipalsukan. Justeru itu, perbicaraan hanya berjalan bagi tuntutan terhadap defendan kedua sahaja.

[7] Mahkamah ini pada 27 Disember 2016, setelah mendengar keterangan saksi-saksi pihak plaintif dan defenden kedua dan hujahan kedua-dua pihak

- A** dan atas imbalan kebarangkalian telah membenarkan tuntutan plaintif terhadap defendan kedua dengan kos sebanyak RM4,000. Tidak berpuas hati dengan keputusan tersebut, defendan kedua memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Rayuan.
- B** [8] Ini merupakan alasan-alasan kepada keputusan tersebut.
- [9] Pihak-pihak akan dirujuk sebagai plaintif dan defendan sebagaimana kes asal.
- C** KES PLAINTIF
- [10] Melalui surat tawaran bertarikh 7 Julai 2009, plaintif telah memberikan kemudahan pinjaman overdraf tidak melebihi RM350,000 kepada defendan pertama untuk tujuan modal perniagaan.
- D**
- [11] Defendan kedua dan ketiga yang merupakan pengarah syarikat defendan pertama telah menandatangani satu resolusi pengarah syarikat defendan pertama pada 13 Ogos 2009 dan menyerahkan resolusi tersebut kepada pihak plaintif bagi memenuhi syarat awal pinjaman kemudahan overdraf yang diberikan.
- E**
- [12] Defendan kedua dan ketiga juga telah menandatangani satu perjanjian jaminan pada 13 Ogos 2009 bagi menjamin secara bersama dan berasingan kesemua bayaran yang perlu dibayar oleh defendan pertama apabila dituntut di bawah kemudahan pinjaman overdraf tersebut termasuklah dalam keadaan di mana defendan pertama telah digulungkan.
- F**
- [13] Defendan pertama telah menggunakan kemudahan overdraf tersebut dan telah gagal membuat bayaran yang sepatutnya apabila dituntut oleh pihak plaintif. Oleh yang demikian, plaintif telah menamatkan dan menarik balik kemudahan overdraf tersebut dan menuntut jumlah tertunggak melalui notis tuntutan dan penamatan bertarikh 19 Jun 2011.
- G**
- H** KES DEFENDAN
- [14] Seperti dinyatakan sebelum ini, tuntutan diteruskan terhadap defendan kedua sahaja. Defendan kedua menafikan bahawa dia menerima notis tuntutan yang telah dihantar oleh pihak plaintif. Defendan kedua menyatakan bahawa dia tidak mempunyai sebarang pengetahuan mengenai kemudahan pinjaman yang diberikan kepada defendan pertama serta turut menafikan bahawa dia ada menandatangani sebarang perjanjian yang berkaitan dengan
- I**

pinjaman/kemudahan overdraf tersebut.

A

[15] Menurut defendan kedua, perniagaan defendan pertama diuruskan oleh bapa defendan kedua secara aktifnya bersama rakan-rakan bapa defendan kedua. Pada awal 2009, bapa defendan kedua telah mengalami strok dan telah berehat di rumah hingga 2014 serta tidak mampu bekerja sehinggalah kes perbicaraan berlangsung.

B

[16] Defendan kedua mendakwa bahawa tandatangannya di dokumen-dokumen berkenaan telah dipalsukan atau secara alternatif tandatangan tersebut diperolehi atas dorongan yang salah.

C

PENGANALISAAN DAN DAPATAN MAHKAMAH

[17] Perbicaraan berjalan dengan pihak plaintif memanggil tiga orang saksi dan defendan kedua memberi keterangan bagi pihaknya. Di dalam kes ini terdapat dua isu utama yang harus diputuskan oleh mahkamah seperti berikut:

D

- (a) sama ada tandatangan defendan kedua di dalam dokumen-dokumen berkenaan seperti berikut adalah tulin atau telah dipalsukan:
- (b) Surat tawaran fasiliti overdraf bertarikh 7 Julai 2009 (P2: Ikatan Dokumen C — ms 42–50);
- (c) Resolusi lembaga pengarah syarikat bertarikh 12 Ogos 2009 (P3: Ikatan Dokumen C — ms 51);
- (d) Surat kuasa untuk mendebitkan akaun semasa bertarikh 12 Ogos 2009 (P4: Ikatan Dokumen C — ms 52); dan
- (e) Perjanjian kemudahan (P5: Ikatan dokumen C — ms 53–58) dan jaminan masing-masing bertarikh 13 Ogos 2009 (P6: Ikatan dokumen C — ms 59–62);
- (a) sekiranya terbukti tandatangan tersebut adalah tulin, sama ada defendan kedua bertanggung sebagai penjamin untuk menjelaskan hutang defendan pertama.

E

F

G

H

Isu pertama

[18] Defendan kedua merupakan salah seorang pengarah defendan pertama dan pemegang saham terbesar di dalam syarikat defendan pertama. Fakta ini merupakan satu fakta yang tidak dipertikaikan oleh pihak-pihak khususnya defendan kedua. Kesemua dokumen-dokumen yang dinyatakan di atas (P2–P6) mempunyai nama dan tandatangan defendan kedua.

I

- A [19] Malah adalah suatu fakta yang tidak dipertikaikan juga bahawa kemudahan overdraf tersebut telah digunakan dan dinikmati oleh defendan pertama. Keterangan SP2 yang telah mengemukakan penyata akaun (eksh P10) menunjukkan bahawa kemudahan tersebut telah digunakan oleh defendan pertama bermula 1 September 2009 dan kegagalan untuk menjelaskan had lebihan telah bermula pada bulan Mei 2011.
- B

[20] Di dalam kes *Hong Leong Bank Bhd v Asakura Industry Sdn Bhd & Ors* [2011] 9 MLJ 723 mahkamah telah menyatakan seperti berikut:

- C The evidence was clear on the point that the overdraf facility was disbursed to the first defendant. In fact, there were repayments made until the facility fell into default. In any event, the third defendant actually admitted the first defendant was liable to repay the overdraf facility
- D [21] Mahkamah setelah meneliti keterangan-keterangan lisan dan dokumentari, di akhir kes mendapati bahawa defendan kedua telah membuat penafian semata-mata terhadap isu tandatangan tersebut kerana, pertamanya ialah tiada sebarang keterangan atau bukti sokongan atau saksi yang dipanggil oleh defendan kedua bagi membuktikan perniagaan defendan pertama telah diuruskan secara aktif oleh bapanya dan dibantu oleh rakan-rakan bapanya dan
- E bukannya beliau pada masa yang material. Bapa defendan kedua juga tidak dipanggil untuk menyokongnya. Yang kedua dan yang paling penting ialah tiada bukti sokongan dikemukakan mengenai pemalsuan tandatangan beliau di dalam dokumen-dokumen berkenaan. Malah tiada sebarang laporan polis dibuat oleh defendan kedua berkait dengan pemalsuan tandatangan beliau
- F tersebut oleh sesiapa ataupun pihak-pihak tertentu dalam syarikat defendan pertama.

- G [22] Defendan kedua juga tidak pernah mengemukakan laporan kimia daripada jabatan kimia untuk membantu mahkamah mengesahkan sama ada terdapatnya pemalsuan ke atas tandatangannya berkait dengan kesemua dokumen-dokumen berkenaan tersebut sebagaimana yang telah dilakukan oleh defendan ketiga.

- H [23] Defendan kedua juga menafikan menandatangani resolusi syarikat ('P3'). Namun begitu, defendan kedua telah gagal memanggil setiausaha syarikat atau sebarang saksi untuk menyokong dakwaannya. Malah sekali lagi defendan kedua masih gagal untuk membuat sebarang laporan polis walaupun pemalsuan tandatangan melibatkan syarikat adalah sesuatu yang serius. Di
- I dalam kes *Kulai Edible Oils Refinery Sdn Bhd & Anor v Lim Tian Huat & Ors* [2011] 8 MLJ 331 mahkamah ada menyatakan seperti berikut:

- The court also finds that when the directors including PW2 were aware of the alleged resolution sometime in November 2001, then why was then no police report made by the second plaintiff or any of the directors for fraud. The court also notes that no police report was also lodged against the second defendant for entering the consent order without the alleged authority of the directors of the first plaintiff. A
- To allege forgery is to make a serious allegation. Forgery is a serious crime under the Penal Code. Yet the second plaintiff did not see it necessary for it to make a police report against the second defendant, if he genuinely believe as a forgery has taken place (see *Cheong Cheng Onn v K & N Kenanga Bhd* [2010] 10 CLJ 78). B
- [24] Ke arah itu mahkamah memutuskan bahawa kegagalan defendan kedua untuk mengemukakan sebarang saksi bagi membuktikan hal ehwal perniagaan syarikat defendan pertama dan juga memanggil setiausaha syarikat bagi menyokong isu pemalsuan tandatangan pada resolusi syarikat serta kegagalan defendan untuk mengemukakan sebarang laporan daripada jabatan kimia untuk mengesahkan pemalsuan tandatangan beliau tersebut serta kegagalan membuat laporan polis adalah mengundang satu anggapan bertentangan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950 terhadap defendan kedua. C D
- [25] Defendan kedua telah berhujah bahawa isu kegagalan pihaknya untuk memanggil saksi mengenai perjalanan syarikat serta setiausaha syarikat atau laporan kimia bagi pengesahan pemalsuan tandatangan adalah tidak berbangkit kerana beban pembuktian bahawa tandatangan tersebut adalah palsu adalah terletak di bahu pihak plaintif. Menurutnya lagi hanya sekiranya plaintif dapat membuktikan bahawa tandatangan-tandatangan tersebut adalah tulen di atasimbangan kebarangkalian maka barulah beban pembuktian pemalsuan tandatangan tersebut berpindah ke bahu defendan kedua berdasarkan kepada s 101 Akta Keterangan 1950. E F
- [26] Defendan kedua juga turut berhujah bahawa keterangan SP3, Norizan bt Abdul Kadir iaitu pegawai yang menyaksikan tandatangan pada surat jaminan bertarikh 13 Ogos 2009 semasa disoal balas adalah jelas bahawa SP3 tidak ingat sama ada defendan kedua dan ketiga hadir dihadapannya untuk menandatangani perjanjian kemudahan dan jaminan. SP3 hanya menyatakan bahawa dia yakin tandatangan pada dokumen tersebut adalah tandatangan defendan kedua kerana telah biasa melihat tandatangan defendan kedua kerana telah selalu berurusan dengan defendan kedua sejak sekian lama. Defendan kedua berhujah bahawa keterangan SP3 ini jelas tidak melepasi s 101 Akta Keterangan 1950. G H
- [27] Mahkamah walau bagaimanapun, tidak bersetuju dengan hujahan pihak defendan kedua tersebut. Undang-undang memutuskan bahawa oleh I

- A kerana defendan kedua yang mendakwa bahawa tandatangannya telah dipalsukan, maka defendan kedua perlu membuktikan atau membawa suatu keterangan bagi menyokong dakwaan tersebut di atas imbalan kebarangkalian sepertimana yang telah berlaku di dalam kes defendan ketiga di mana plaintif telah memutuskan untuk menarik balik kes terhadap defendan
- B ketiga setelah laporan kimia mengesahkan bahawa tandatangan defendan ketiga telah dipalsukan. Lihat ss 103–104 Akta Keterangan 1950 dan *Adorna Properties Sdn Bhd v Boonsom Boonyanit @ Sun Yok Eng* [2001] 1 MLJ 241.
- C [28] Malahan di dalam kes *Hong Leong Bank Bhd v Asakura Industry Sdn Bhd & Ors* mahkamah memutuskan sebagaimana berikut:
- D The defendants had failed to establish forgery and fraud. On the contrary, the plaintiff had succeeded to prove its case on a balance of probabilities. The evidence led by the defendants on the issues of fraud and forgery was highly improbable. The testimonies of the second and third defendants (who gave evidence as DW1 and DW3) had been inconsistent and evasive and could not be readily reconciled with the contemporaneous documents.
- E
 The first line of defence by the third defendant is that he did not sign the letter of offer. Even assuming he did not, or his signature was forged, the evidence is clear on the point that the overdraft facility was disbursed to the first defendant. In fact there were repayments made until the facility fell into default.
- F [29] Mahkamah selanjutnya bersetuju dengan pihak plaintif bahawa tiada keperluan undang-undang bahawa dokumen kemudahan atau perjanjian jaminan untuk diakusaksi (*attested*). Di dalam kes *RHB Bank Bhd v Dominance Timber Industries Sdn Bhd and Others* [2008] MLJU 846 mahkamah telah menyatakan seperti berikut:
- G It is my finding that the plaintiffs' documentation from the letter of offer until the execution of the said guarantee, subscribes to regular procedure and documentation of banks. The relevant documents have not been executed in suspicious circumstance or manner to create doubt as to the genuineness of the transaction. In this case, notwithstanding the third defendant is not a beneficiary of the overdraft facility, the third defendant is closely connected with the second and fourth
- H defendants. This is not an odd case where the guarantor, unknown to the plaintiff and/or has no nexus to the principal debtor, complains that his signature was forged, provoking the court to question the propriety of the transaction as a whole. The second to fourth defendants are men of substantial repute. In this case, it was a fundamental term of the letter of offer that the second to fourth defendants
- I in sequence had to stand as guarantors. The joint and several guarantee has the name of the second to fourth defendants in sequence and the second and fourth defendants' signature are also in sequence witnessed by a solicitor who knows the second to fourth defendants.

There is no general requirement in law for agreements or guarantees to be witnessed or attested. At times the word attested is loosely used to describe witnessing of signatures. Documents only need to be attested when the law requires it to be done so. When a document is attested the attesting witness must be called for the purpose of proving its execution. In the instant case, there is no requirement, in law for the guarantees to be witnessed or attested. However, commercial prudence will dictate that it be signed and witnessed.

A

B

[30] Mahkamah menerima keterangan SP3 yang sudah biasa berurusan dengan defendan kedua berkaitan urusan pinjaman sewa beli untuk pelanggan-pelanggan defendan pertama dan biasa melihat surat menyurat yang ditandatangani oleh defendan kedua. SP3 di dalam keterangannya telah menyatakan bahawa beliau pasti akan tandatangan defendan kedua di atas dokumen-dokumen berkenaan.

C

[31] Defendan kedua juga tidak pernah menafikan bahawa dia telah lama berurusan dengan SP3 iaitu semenjak tahun 2006. Ini menunjukkan bahawa defendan kedua terlibat dengan aktif di dalam perjalanan urusan syarikat (defendan pertama). Mahkamah berpendapat bahawa adalah tidak boleh diterima akal jika defendan kedua tidak tahu langsung mengenai urusan pinjaman syarikat dan dalam masa yang sama menafikan pula tandatangan yang terdapat pada borang-borang yang berkaitan ie P2–P6 berkaitan pinjaman/kemudahan overdraf itu adalah tandatangan beliau.

D

E

[32] Malahan mahkamah mendapati bahawa oleh kerana kemudahan overdraf tersebut diberikan kepada syarikat defendan pertama pada pertengahan tahun 2009, maka adalah mustahil bapa defendan kedua terlibat dengan urusan kemudahan overdraf tersebut kerana bapanya telah diserang strok sejak awal tahun 2009 lagi. Dakwaan defendan kedua bahawa perniagaan defendan diuruskan oleh rakan-rakan bapanya tidak disokong kerana tiada saksi rakan bapanya dipanggil untuk menyokongnya.

F

G

[33] Mengenai tandatangan defendan kedua yang SP3 biasa dengannya mahkamah merujuk kepada kes *RHB Bank Bhd v Dominance Timber Industries Sdn Bhd and Ors* di mana mahkamah juga telah menyatakan seperti berikut:

H

Section 47 says opinion in respect of identity of handwriting by ordinary witness as opposed to expert witness as stated in s 45 is made relevant. There are also other sections namely ss 48, 49, 50 which allow opinion evidence of ordinary persons to be relevant. Thus, s 45 refers to opinion of expert witnesses and ss 47–50 refer to opinion evidence of ordinary witnesses. Under this section, a person who is not an expert may give evidence as to his acquaintance with the handwriting or signature of the person, which is in issue.

I

...

A Further, the law gives many options for the plaintiff to prove the signature. One such mode is that by the evidence of a person who is acquainted with the signature of the person who is supposed to have signed it. In this case, it cannot be doubted that PW2 was familiar with the signature of the third defendant. This issue was not challenged.

B

[34] Berdasarkan otoriti di atas, keterangan SP3 yang telah biasa dengan tandatangan defendan kedua adalah relevan dan merupakan keterangan sokongan yang kukuh terhadap defendan kedua.

[35] Mahkamah juga telah meneliti pliding yang difailkan dan mendapati bahawa isu pemalsuan tandatangan telah hanya dibangkitkan pada baru-baru ini sahaja iaitu pada tahun 2016 setelah rayuan dibenarkan di Mahkamah Rayuan ke atas penghakiman terus dan kes dikembalikan semula ke Mahkamah Tinggi untuk dibicarakan secara writ (melalui panggilan saksi). Para 7 pindaan pembelaan defendan kedua adalah berbunyi seperti berikut:

E ... Defendan kedua tegaskan bahawa Defendan kedua tidak pernah tandatangan jaminan bertarikh 13/8/2009. *Defendan tegaskan bahawa jika ada tandatangan ianya adalah tandatangan palsu. Selanjutnya dan secara alternative jika tandatangan tersebut yang mana dinafikan adalah tandatangan Defendan kedua, Defendan kedua tegaskan bahawa ianya telah diperolehi Plaintiff dengan cara dorongan salah yang melibatkan Plaintiff dan ayah Defendan kedua.*

F [36] Atas dasar itu mahkamah mendapati bahawa isu pemalsuan tandatangan adalah kesan daripada fikiran terkemudian (*afterthought*) kerana ianya tidak pernah dibangkitkan di dalam prosiding sebelum ini termasuk di dalam permohonan plaintif untuk penghakiman terus. Malah fakta kegagalan defendan kedua untuk membuat laporan polis ke atas isu pemalsuan itu sendiri telah mengurangkan nilai pembelaannya. Ke arah itu mahkamah juga ingin merujuk kepada kes *Small Medium Enterprise Development Bank Malaysia (formerly known as Bank Perusahaan Kecil dan Sederhana Malaysia Bhd) v Lim Woon Katt* [2016] 5 MLJ 220 di mana Mahkamah Rayuan telah menyatakan seperti berikut:

H The failure of the respondent to respond to the appellant's letter of demand and the fact that the respondent did not lodge a police report upon receiving such demand when the defence case was related to forgery weakened the probative force of the defence case.

I [37] Mahkamah juga telah melihat *demeanour* saksi ini dan meragui keterangan-keterangannya kerana menafikan sebahagian besar dokumen-dokumen yang mempunyai tandatangannya termasuklah

dokumen-dokumen yang menjadi 'subject matter' tindakan ini (iaitu P2, P3, P4, P5 dan P6). A

[38] Antaranya adalah satu surat bertarikh 31 Julai 2011 (P18) yang ditandatangani oleh defendan kedua selaku pengarah urusan defendan pertama. B

[39] Kandungan surat tersebut adalah seperti berikut:

Di sini pihak kami ingin menyatakan bahawa pihak kami tidak dapat melangsaikan hutang tersebut dalam masa yang singkat ini memandangkan syarikat kami yang telah mengalami masalah dan kekangan kewangan yang teruk di mana lesen pengedaran kenderaan Perodua kami tidak diperbaharui oleh pihak Perodua semenjak tahun 2011. Disebabkan itu syarikat kami tidak dapat menjalankan perniagaan dengan lancar. C

Dengan itu pihak kami ingin memohon kepada pihak tuan agar membantu kami untuk menyelesaikan masalah tersebut di mana kami juga mempunyai property sebagai cara untuk melangsaikan hutang tersebut. Sebarang pertanyaan sila hubungi Pn Eda – 019-2207400. D

Kami berharap pihak puan dapat mempertimbangkan permohonan kami ini dan segala kerjasama daripada pihak puan amatlah kami hargai setingginya. E

Yang benar

MOFIZ AUTOMOBILE SDN BHD

tt F

Eda Afinie bt Dato Hj Mohd Fauzi

Pengarah Urusan

[40] Defendan kedua semasa disoal balas menafikan bahawa beliau yang menyediakan surat tersebut dan menafikan menandatangani surat tersebut yang mempunyai tandatangan yang sama dengan P2, P3, P4, P5 dan P6. Malah menurut defendan kedua, beliau tidak mempunyai pengetahuan mengenai surat tersebut. Mahkamah merasa ini adalah satu penafian yang tidak boleh diterima. Siapakah orang lain yang ada kepentingan untuk menulis surat ini selain daripada defendan kedua yang ketika itu adalah pengarah urusan dan aktif di dalam urusan syarikat defendan pertama. G H

[41] Untuk memuaskan hati dan demi mencapai keadilan, mahkamah telah mengarahkan supaya, beberapa dokumen-dokumen lain dikemukakan kedua-dua pihak sepertimana ekshs M1, M2A, M2B, M3, M4, M5 dan M6 untuk mahkamah melihat tandatangan defendan kedua di dalam dokumen-dokumen tersebut. Defendan kedua juga sebagai perbandingan I

A telah mengemukakan dokumen berupa borang pindahmilik saham D23 dan buku akaun ASB dan beberapa dokumen lain.

B [42] Hakim di dalam kes *RHB Bank Bhd v Dominance Timber Industries Sdn Bhd and Ors* telah secara peribadi membuat perbandingan tandatangan defendan di dalam kes itu sepertimana dibenarkan oleh ss 47–50 dan s 73 Akta Keterangan 1950 dan berkata:

C In addition, I have compared the signature in the guarantee and that of other signatures of the defendant. I am satisfied that it is the signature of the third defendant. In consequence and on the facts of this case, it is not really necessary for me to consider the evidence of expert evidence in law.

D [43] Mahkamah telah mengambil pendekatan yang sama di dalam hal ini kerana dibenarkan oleh s 73(1) Akta Keterangan 1950 yang memperuntukkan seperti berikut:

E In order to ascertain whether a signature, writing or seal is that of the person by whom it purports to have been written or made, any signature, writing or seal, admitted or proved to the satisfaction of the court to have been written or made by that person, may be compared by a witness or *by court* with the one which is to be proved, although that signature, writing or seal has not been produced or proved for any other purpose.

F [44] Di dalam kes *Dr Shanmuganathan v Periasamy s/o Sithambaram Pillai* [1997] 3 MLJ 61, Mahkamah Persekutuan di dalam penghakimannya (ms 87) menyatakan:

G The argument that the court should not venture to compare writings itself, as it would thereby assume to itself the role of an expert, is entirely without force. Section 73 of the Evidence Act expressly enables the court to compare disputed writings with admitted or proved writings to ascertain whether a writing is that of the person by whom it purports to have been written. If it is hazardous to do so, as sometimes said, we are afraid it is one of the hazards to which judge and litigant must expose themselves whenever it becomes necessary. There may be cases where both sides call experts and the voices of science are heard. There may be cases where neither side calls an expert, being ill able to afford him. In all such cases, it becomes the plain duty of the court to compare the writings and come to its own conclusion. The duty cannot be avoided by recourse to the statement that the court is no expert. Where there are expert opinions, they will aid the court. Where there is none, the court will have to seek guidance from some authoritative textbook and the court's own experience and knowledge. But discharge it must, its plain duty, with or without expert, with or without other evidence ...

I [45] Di dalam kes *Ng Yik Seng & Anor v Perwira Habib Bank Malaysia Bhd* [1980] 2 MLJ 83, Mahkamah Persekutuan di dalam penghakimannya di ms 85 menyatakan:

In arriving at his decision, he was clearly acting under the powers conferred on him by s 73 of the Evidence Act 1950 and well might he do so when all he had to do in the application before him was to consider the point raised was sufficient to amount to a triable issue. But it was also very obvious in the specimens of their signatures provided by the appellants themselves in the documents signed by them which had nothing to do with the bank, they are equally great variations.

A

B

[46] Setelah perbandingan dibuat, mahkamah mendapati bahawa tandatangan-tandatangan defendan kedua pada kesemua dokumen berkenaan (M1, M2A, M2B, M3, M4, M5, M6 dan D23) mempunyai persamaan dengan tandatangan defendan kedua pada dokumen-dokumen yang dibekalkan oleh defendan kedua dan juga dokumen-dokumen yang menjadi *subject matter* tindakan ini iaitu P2–P6. Ke arah itu, mahkamah berpuas hati bahawa kesemua tandatangan tersebut adalah tandatangan dari orang yang sama iaitu defendan kedua. Di dalam erti kata lain, mahkamah berpuas hati bahawa tandatangan-tandatangan di P2–P6 adalah tulen.

C

D

[47] Oleh yang demikian berdasarkan kepada alasan-alasan di atas mahkamah memutuskan bahawa plaintif telah membuktikan di atas imbalan kebarangkalian bahawa tandatangan-tandatangan yang terdapat pada dokumen-dokumen kemudahan fasiliti overdraf dan perjanjian yang berkaitan iaitu dokumen P2, P3, P4, P5 dan P6 adalah tandatangan defendan kedua.

E

Isu kedua

F

[48] Oleh kerana mahkamah telah memutuskan bahawa tandatangan-tandatangan defendan kedua telah dibuktikan di atas imbalan kebarangkalian maka sebagaimana klausa 1 perjanjian jaminan bertarikh 13 Ogos 2009, defendan kedua adalah secara bersesama dan berasingan, bertanggungjawab ke atas kesemua hutang yang perlu dibayar oleh syarikat defendan pertama di bawah kemudahan overdraf tersebut. SP2 juga telah mengemukakan sijil keberhutangan plaintif setakat 15 Jun 2011 (P17) yang berjumlah RM356,857.75 yang dikira setakat 15 Jun 2011. Di dalam kes *Cempaka Finance Bhd v Ho Lai Ying (trading as KH Trading) & Anor* [2006] 2 MLJ 685, Mahkamah Persekutuan memutuskan:

G

H

A certificate of indebtedness operates in the field of adjectival law. It excuses the plaintiff from adducing proof of debt. Such a certificate shifts the burden onto the defendant to disprove amount.

I

[49] Untuk melengkapkan alasan penghakiman ini, mahkamah ingin menyentuh berkaitan dengan notis-notis tuntutan yang diserahkan oleh pihak plaintif kepada defendan kedua yang mana defendan kedua menafikan telah menerimanya. Defendan kedua mendakwa bahawa alamat penyampaian

A ialah di Mofaz Villa Lot 2049, Taman Sari 15200 Jalan Hospital, Kota Bharu Kelantan dan bukannya di D-13, Taman Mekasar, 17000 Pasir Mas Kelantan.

[50] Defendan kedua memaklumkan bahawa semasa bapa defendan kedua mengalami strok pada awal tahun 2009, defendan sekeluarga tinggal di Pasir Mas dan kemudiannya berpindah ke Taman Sari, Kota Bharu pada akhir tahun 2009.

[51] Berdasarkan keterangan yang ada dan penelitian dokumen berkaitan, notis tersebut telah diserahkan ke alamat yang dinyatakan di dalam perjanjian jaminan iaitu di Pasir Mas secara pos berdaftar menurut klausa 10 perjanjian jaminan. Mahkamah dengan itu memutuskan bahawa notis tersebut di anggap sampai kepada defendan kedua apabila peguam plaintif menghantar secara pos kepada defendan kedua dan pejabat pos mengemukakan resit pengeposan tersebut.

[52] Di dalam kes *Amanah Merchant Bank Bhd v Lim Tow Choon* [1994] 1 MLJ 413, Mahkamah Persekutuan di dalam penghakiman menyatakan sebagaimana berikut:

E In the context of cl 17 of the said guarantee, we are further of the view that it is not necessary that the appellant must show AR card has been returned duly acknowledged to constitute effective service of the notice of demand. It is sufficient for the appellant to show that the notice was correctly addressed, prepaid and delivered to the post office and acknowledged or service by the postal authority.

F Once these facts have been established, the deeming provision will inevitably apply.

[53] Di dalam kes *The Pacific Bank Berhad v Fhang Sow Wa* [2009] MLJU 651 di mana di dalam kes tersebut, notis tuntutan diserahkan kepada defendan di alamat kakaknya secara pos berdaftar. Defendan telah berpindah dari rumah kakaknya dan tidak menerima notis tuntutan tersebut. Mahkamah memutuskan sebagaimana berikut:

by reason of the deeming provision in the charges therefore, the letter of demand is deemed to be served on Fhang. As such Fhang's contention that he did not receive the letter of demand affords no defence to the claim made against him by the bank.

H KESIMPULAN

[54] Berdasarkan alasan-alasan yang telah dinyatakan di atas, mahkamah memutuskan bahawa plaintif telah membuktikan tuntutannya terhadap defendan kedua di atasimbangan kebarangkalian. Justeru itu tuntutan plaintif terhadap defendan kedua adalah sewajarnya dibenarkan dengan kos sebanyak

RM4,000.

A

Tuntutan plaintif terhadap defendan kedua dibenarkan dengan kos sebanyak RM4,000.

Reported by Dzulqarnain Ab Fatar

B

C

D

E

F

G

H

I